

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa Powiatu T.

przeciwko A. B. – B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 grudnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 31 maja 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) oddala wniosek adwokata A. S. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym;**
- 3) oddala wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1 lipca 2016 r. Sąd Okręgowy w P. uwzględnił roszczenie powoda o zasądzenie od pozwanej kwoty 132 186,40 zł, na którą składały się należności obejmujące obciążający ją czynsz dzierżawny, określony w umowie dzierżawy nieruchomości z dnia 16 marca 2011 r. w wysokości 31 200 zł miesięcznie, powiększonej o podatek VAT oraz w umowie dzierżawy rzeczy ruchomych, zawartej w dniu 15 marca 2011 r., w wysokości 861 zł brutto miesięcznie. Na wskazaną sumę składały się wyszczególnione kwoty zaległości czynszowych wraz z odsetkami.

Po rozpoznaniu sprawy na skutek apelacji pozwanej Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 31 maja 2017 r. oddalił tę apelację.

Pozwana w skardze kasacyjnej zakwestionowała wyrok Sądu drugiej instancji, domagała się uchylenia go i przekazania sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Zgodnie z art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna między innymi w sprawach o czynsz najmu lub dzierżawy. Takie samo wyłączenie dopuszczalności kasacji zawierały poprzednie uregulowania - art. 393 pkt 3 k.p.c., który przestał obowiązywać z dniem 1 lipca 2000 r., stosownie do ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 48, poz. 554) oraz art. 392¹ § 2 pkt 1 k.p.c., wprowadzony art. 1 pkt 23 tej ustawy, uchylony przez ustawę z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r., Nr 13, poz. 98). Wyjaśnione zostało pod rządem tych uregulowań, że sprawą o czynsz najmu jest zarówno sprawa o zapłatę czynszu najmu, jak i sprawa o ustalenie stosunku prawnego lub prawa, czy sprawa o ukształtowanie, jeżeli ich przedmiotem ma być orzeczenie dotyczące czynszu najmu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1998 r., II CKN 587/97, OSNC 1998, nr 12, poz. 213, z dnia 18 sierpnia 2006 r., III CSK 173/06, niepubl.). Zakresem tych przepisów zostały objęte także odsetki za opóźnienie zapłaty czynszu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 1998 r., III CZ 65/98, OSNC 1998, nr 11, poz. 194, z dnia 4 listopada 1999 r., I CKN 163/98, OSNC 2000, nr 5, poz. 90). Poglądy wyrażone w tych orzeczeniach zachowały aktualność na gruncie art. 398² § 2 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2013 r., V CSK 25/13, z dnia 8 października 2014 r., IV CSK 194/14, z dnia 2 grudnia 2014 r., V CSK 286/14, z dnia 9 grudnia 2015 r., II CSK 14/15, niepublikowane). Do tej kategorii spraw zostały zaliczone sprawy dotyczące płacenia czynszu, jego rodzaju, wysokości, sposobu płacenia oraz istnienia zobowiązania z tego tytułu, bez względu na sposób obrony pozwanego, w tym także, jeżeli kwestionowane jest uprawnienie do domagania się zapłaty lub istnienia

zobowiązania z tytułu czynszu. Ponadto spory o zwrot nadpłaconego czynszu. Takie same zasady obowiązują w odniesieniu do określenia „sprawy z zakresu czynszu dzierżawy”, także zaległego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2011 r., IV CZ 124/10, z dnia 3 lutego 2012 r., I CZ 4/12, niepublikowane).

W niniejszej sprawie przedmiotem sporu był obowiązek zapłaty czynszu wynikającego z zawartych przez strony umów dzierżawy. Nie zmienia charakteru tej sprawy i niedopuszczalności skargi kasacyjnej kwestionowanie przez pozwaną odmowy udzielenia przez powoda zgody na przejęcie umów i płacenia czynszu przez utworzoną przez nią spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością.

Z tych względów skarga kasacyjna jako niedopuszczalna została odrzucona na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. Odmowa przyznania pełnomocnikowi skarżącej kosztów nieopłaconej pomocy prawnej i powodowi kosztów postępowania kasacyjnego podyktowana była niewłaściwą oceną skargi kasacyjnej i możliwości skutecznego wdrożenia postępowania kasacyjnego.